

Kasam ShAQIRVELA

ShPRESË E ThYER

(poezi)

VELA

BËRE ZOT ËNDËRr

(cikli i parë)

BËRE ZOT ËNDËRr

Një ditë makushi seç po vraponte
Si duket dikush keq e trazonte
Një pluhur pas vetes, lart po e çonte
Mjegulla e pluhurit vetë e hutonte

Vrapoi, vrapoi derisa u lodh
Në mes shkretëtirës u ndal e u drodh
Kokën e futi n'zallë, me trup u mblodh
Një ëndërr e keqe, zhgjiëndërr po i ndodh

Nuk shihte asgjë, me kokë të futur n'zall
Kujtonte se nuk e shihnin dhe atë këlyshët
Vet me vete thoshte, shpëtova nga ky hall
S'do mund të më gjejnë bisha-der-bishat.

Kur ndjeu dhimbje në kofshën e pasme
Nga bisha e malit që me dhëmbë e kapte
Bëre zot ëndërr tha, ndoshta mua s'po më ha?
Akoma të shkretën, shpresa po e mbante.?!

CIGANI BËN SEFA

Kur cigani bën sefa
S'don t'ia dijë a ka, a s'ka
E bën qejfin si ia don shpirti
Si pengon Muhamedi as Krishti

Se s'ka shtëpi, e ka veturë ?
Ky problem se lodh kurrë
Atij, një televizor i mjafton
Qejfin shpirtit t'ia mbaron !

Kënaqësi vetes i bën madje tek !
Në tavolinë rri si kukurek
Një raki dopjo dhe meze në pjatë

Kështu ai, jetën e çon gjatë?!

Ti i thuash xhip e tjetri gabel
Dikush e quan rom apo mangell
S'i bën përshtypje, nuk e trazon fare
Prapë e çon t'vetën madje ashiqare

Jeta rrëmujë prapseprap i kalon
Don ai kështu apo nuk don !
Ai nuk ndryshon edhe pas kësaj !
Vetëm jeta e tij këtë do ta lajë.

DEMOKRATËT

Demokratë ore! Demokratë !
Si nuk u ndalët ditë e natë
Duke i premtuar popullit të ngaratë
Jetë të qetë, jetë të begatë?!

Teori shumë e bukur
Oratori shumë e përsosur
Bjerni ore bjerni ju thot lala
Se, edhe këta punë kanë të sosur.

Madje në praktikë se ç'punoni
Ju me popullin manipuloni
Reforma ekonomike po ofroni
Provizioni rroftë Provizioni.!

Infrastrukturën e rregulloni ?!
Rrugë e trotoare bukur i shtroni
Stilin evropian e keni futur?
Po më duket se jeni duke u ngutur?!

Ndërmarrjet shoqërore i keni përpunuar
Dhe shumë njerëz keni punësuar
S'ka rëndësi sa janë profesionalë

Vetëm le të jenë t'oxhakut pehlivanë.

Dhe një paradoks sakaq po duket
Brenda natës, fabrikantë ne po kemi
Kështu partia u dashka të ruhet
Nuk ka rëndësi, se ne nuk jemi?!

E kur të vijë radha përsëri
Të ndërrohen vendet në pushtet
Ky popull duhet më ta dijë
Atij që ia jep, t'i kërkoj llogari.

Dje kush ishit, e sot ku jeni ?!
Mos e haroni shumë shpejt ?
Se ndoshta prapë aty do të ktheheni
Andaj kujtojeni se ndryshimi ngjet.

E po patët mundësi të mos ktheheni
Ndërgjegjja s'ju lë të qetë
E nëse ju detyrojnë kur të zbeheni
Populli do t'ua jep shpërblimin vetë.

DEPUTETI

Kemi ne të drejtë
E kemi dhe detyrë
Të zgjedhim deputet
Me votën tonë të lirë

E zgjodhëm me dëshirë ?
Apo pa vullnet ?
Ç'ka kjo rëndësi?!
Le të jet deputet

Deputet ore deputet
Ke ngel veç me fjalë
Mos i luaj këmbët

Akoma pa hyp n'kalë

Se fjalët e mëdha
Punë të vogla t'pjellin
Veprimet meskine
Mosbesim do t'sjellin

Edhe pasi t'hypësh
Ndonjëherë n'kalë
Mundohu që t'kapësh
Për fre e samarë

Kurrë, ata frerë
Mos i tërhiq prap'
Se t'praptohet kali
E se bën dot zap

Dhe po që se s'kapësh
Mirë për jela t'mbahësh
Shpejt e shpejt do t'biesh
Nën thundra do t'zihesh

Nuk do të ngrenë
Kontigjentet me vezë
As nuk do t'shpëtojnë
Sallami holandez.

Vota e popullit
Është barometër
E paguan shtrejtë
Ti radhën tjetër

DITË TË VËSH TIRA

Kaloj ditët më të vështira të jetës sime
Rri tërë ditën i mbërthyer në zyrë
Brenda tre mureve që ma mpijnë jetën time

Përpara kam dritaren, që shikoj me detyrë
Dhe vetëm numëroj t'rastit kalimtarët
Bashkë me ata më hovardarët¹
Që pas punëve të veta n'qytet kanë dalë
Të them të vërtetën, as shokët s'po më vinë
Nuk ma çelin derën, as për mua duan të dinë
Unë ankohe se nuk bëj gjë
Kalon tërë dita, dhe punë s'ka
Kam dhe do borxhe që m'duhet me i la
Nuk di si t'a bëj, më keq nuk ka
Ja, nga mesi i ditës u duk në derë
Një shok shkollë që më bën respekt
Dhe unë atij i bëj shumë nderë
Erdhi për t'më pa, mbase dhe për diçka
Kur ma pa gjendjen shpirtërore
Boll i mirë doli kurgjë nuk më tha
U detyrova t'i them atij prore
Unë e kam dert ore zotëri këtë gjë
Po mu përgjigj! Ty ta kam lënë detyrë
Se kur do ta kryejsh, ti e di më mirë
Ishte shoku n'këto çaste të vështira
Që ditët e këqia mi bën të mira
Më tha, optimizmi është pasuri
Më e madhe, që mund ta ketë një njeri
Unë prapë e pyes vetën time
Si ka mundësi të më ndodhë kjo gjë?
Tani kur s'kam qarkullim e as para
Shokët që dikur s'mu ndanin drekave
e darkave
Ka shumë kohë që nuk i kam pa?!

17 /11 /2000

PËRSHËNDETJE

(nga tavolina e shoqërisë)

Unë me shkas po ju përshëndes
E di se borxh do t'ju mbes

¹ çapkënët

Prandaj, ju uroj me dëshirë
Ditë të mbarë të keni gdhirë

Më vjen keq se po largohem
Unë prej juve në këtë çast
Përsëri me ju takohem
Sa herë që puna ta ketë dashtë

Po ju them hiç pa doreza
N'dorë ju ngeli e derës rezja
Mos t'ju mbetet aspak hatri
Kështu e ka i burnisë sharti

S'bën të bësh vetë komedi
luaj me vetulla, luaj me sy
Herë herë, qeshë me faqe
Dhe lagë buzët nën mustaqe

Me zë të lartë porosit kafënë !?
I krekosur dhe mbahet si bos
Nga xhepi nxjerr portmonenë
Dhe prapë e fut si ta kishte bosh !

Deri kur kështu do të silllet ?
Ky patron ,njeri i "nderuar"!
Të fton, kafënë me ta paguar ?
Pastaj të len me presh në duar !

Janar , 1999
restorant "Belvedere"

PARLAMENTI

Na u dëshmuua edhe një herë
Ajo e zeza në parlament
Që është e shëmtuar ngaherë
Për ta dalluar s'do mend.

Dy partitë tona shqiptare
Po garojnë me nxitim
Njëra në pozitë mbahet krenare
Tjetra n'opozitë krejt n'trishtim.

E lutë njëra palën tjetër
T'i japin votat për këtë moment
Nga radhët e tyre prej shokut vjetër
Doli propozimi për president

Tani fillon cirku i vërtetë
Pozita e zgjatë fjalën me qesëndi
Po i thot haptas se votat s'do t'i jepë
Madje e sulmon tjetrën me energji

Ia paska dhënë fjalën dikujt tjetër
E s'luan nga fjala buri i parlamentit
Edhe pse e kishte kundërshtar të vjetër
Tani na e meritoka kryetar i Kuvendit

Epilogu është më se i qartë
Edhe këtë radhë votoi shqiptari
I ndarë në një jo... të lartë
Prandaj dhe fitoi kundërshtari

KRYEPARI

Kryepari i fisit
Deshi të marshojë
Shpejt mblodhi Parinë
Dhe në sulm e lëshojë

Bredhi fisi anembanë
Derisa u lodh
Kryepari dha një urdhër
Fisi prapë u mblodh

Por kur deshi përsëri
Që t'i nxjerrë në gjah
Ai që pati pak njerëzi
Ndërgjegjja s'e la

Ata tjerët që plaçkitën
E ndjekën edhe më
Derisa nuk arritën
Zullum të ken bë

Zullumqarët u forcuan
Dhe s'pyesnin kryepar
Sepse i drejtonte kryefisi
Që ish shumë autoritar

Kryeparin e zu halli
S'po dinte çka me bë
T'urdhëroj që t'i ndali
Kryefisi s'do ta lë

E kishte rrokë paria
Si lumi me vërshimë
Barka po i lëkundej
Kush do t'bie viktimë?!

Edhe pse po dukej
Se e mbante timonin
Punët në pari
Tjerët i kordinonin

Ata i bienin fyellit
Gishtat pa lëvizur
Ison e mbanin tjerët
Që ishin të ngjizur

Vallë ku na mbeti
Medet çka u bë

A thua krypari treti
Apo nuk ka zë

Mbase po e mbanin
Veç për formalitet
Punët i bënin tjerët
Në të tij autoritet.

Po donte i shkreti
Nga vallja për të dalë
Por se lejonin të tjerët
Përderisa të jetë gjallë.

U DUKEM SI I SËMURË

Dikur kisha shumë shokë
Ditë e netë rrinim tok
Më ecte puna, kisha para
Qerasjet shkonin pa ja da

Erdhi koha tjetërfare
U bë shoqëria me interes
Prej kur filloi t'ndalet puna
U ndalën qerasjet, u kthye guna!?

Tani, ata shokët e mi
Nga unë po frikohen
Më shikojnë me habi
Sikur tu kem bërë magji

Si më pare, s'po më afrohen
Sikur të kem sëmurdje ngjitëse
Sikur druhen, me mua kur takohen
Edhe biseda u duket e mërzitshme.

Po po, këtë gjë unë e di !
Tani, puna s'më shkon asesi

Nuk qeras më, as kafe as raki ?!
Prandaj më s'kam dhe shoqëri.

nëntor, 2000

VARGU I NGUJUAR

Fjalën ma kanë lidhur
Vargun ma kanë ngujuar
Edhe pse eci i lirë ?!
Në shpirt jam i pushtuar

Bëj përpjekje maksimale
Të mundimshme si në lindje
Të çlirohem nga këto halle
Që po më lodhin në bindje

Më kanë futur në humnerë
Në t'im shpirti skëterrë
Thashetheme dhe përgojime
Që dalin nga gjenerata ime

Pushtuesin, gjatë e mbaj në shpinë
Sikur rriqrën, që kaut i ngjitet
S'më lë lirshëm të marrë frymë
Si duket dhe forca po më fashitet

Po mundohem disi të largohem
Në këto rrokullima t'mos involvohem
Nuk dua hiç të armiqësohem
Por ama,as të miqësohem.Sepse

Siç thot populli me urti t'vet
Shiko punën, mos i fut vetit siklet²
Hyp se t'vrava, zdryp³ se t'vrava

² Shqetësim

³ zbrit

Njësoj ty, nënën ta kava⁴ ?!

Edhe me vend kur i shanë
Edhe pa vend kur i lavdëron
Gjithmonë ai i drejti
Njëllor e pëson?!

NDËRRIMI I MOTEVE

Hajde njerëz në këtë çast
Ngrëni gotat dhe cakëroni
Ndërrimin e moteve ju festoni
Dhe për mot ju uroni
Jetë të lumtur dhe shëndet
Paçi ju për mot e vjet
Ne po hyjmë në milenium të ri
Presim vitin 2001
Na priftë neve çdo e mbarë
Për qëllimet tona në plan kombëtar
Dhashtë zoti dhe u realizoftë
I tërë populli na u bashkoftë
Gjithmonë me punë u bekoftë
Si në plane dhe veprime
Këtë ju uron zemra ime.

G ë z u a r!

ora 23:39/00:00

31 /12 /2000

Gostivar

⁴ qava

PËRPJËKJE E KOTË

(cikli i dytë)

STAMBOLLI

Atje ku mbaron Evropa dhe fillon Azia
Dhe anasjelltas do të thotë njerëzia
Atje ku mbaron Azia dhe fillon Evropa
Atje takohen civilizime, ndeshen epoka

Stamboll hej gjidi Stamboll
Stamboll ore Metropol
Të quajtën Konstantinopol
Emrin e pate edhe Byzantion

Madje dikush të thonte Carigrad
Shumëkush të thirrte Porta e Lartë
Portë e madhe me kabanë
Qytet i njohur për sulltanë

Stamboll, o i vjetri Stamboll
Në ty ka jetuar Konstantini Perandor
Bëri Bizantin, krishterimin e pranoi fe
Në sarajin e Sulltanit, Gjergji u bë Skënderbe

Shumë kultura në ty takohen
Shumë personalitete me ty kujtohen
Popuj të lashtë në ty u njohën
Perandori të vjetra me ty krenohen

VI

Stamboll ore Stamboll
Ti po del në të bukrin Bosfor
Me ngushticën e bukur Dardane-le
Të lagë dhe deti Marmara që e ke

Tek ty ka zhurmë, por ka dhe sefa
E bën ai që ka, edhe ai që s'ka
Si e Gallatës, ke ura të mëdha
Që lidhin dy kontinente pra

Ke të bukurën Kapali Çarshi

Dyqane të mbushura me flori
Mbledhur anekënd t'madhes perandori
Nga Evropa, Afrika e deri në Azi.

Ti, je qytet i shumë kulturave
Qytet i vjetër i arkitekturave
Aja Sofia dhe xhami të ndërtuara
Prej mimar Sinanit të projektuara

Ti s'je i imi , se larg më je
Po, ti je i imi se hak më ke
Në ty u lindën shoqëri shqiptare
Tek ty u edukuan personalitete bujare

Sot në Ak Saraj takova fis
Edhe pse s'mbanin si unë plis
E dinin që rrënjët i kanë shqiptare
Fort mirë e dinin që jemi t'një fare.

Prill, 1995 - Stamboll

PËRPJEKJE E KOTË

Erdhi pema pranë Lisit
I kërkoj vend për tu mbjellë
I dha Lisi nga tokë e ghyshit
Edhe pse, nga klimë tjetër e patën sjellë!

Mbasi që, ti pemë, po kërkoje?!
Aty pranë Lisit të vendosesh
Nga rrebeshe, ai të t'mbroje
S'duhej kurrë t'i të krekosesh!?

As të mundohesh e t'i bësh hije?
Për t'ia zënë diellin e tij, Lisit?!
Se shpejt vjen dimri, acari t'përbie!
E t'i djegë degët, kraneza e visit!
A nuk deshe, a s'të ra ndër mend ?!

Kjo tani mbase nuk ka dhe vlerë !
Por, mirë ta dijshtë, se kurrë ky vend !!
S'të duron n'oborr edhe po ta keshë blerë?!

E kotë është, përpjekja e jote !
Të thuash, që këtu ke fis e farë!
Do lapëgjerë me degë përtoke?!
Që, klima e Lisit t'Vjetër, t'i ka tharë

Po të pyes për një gjë të fateve?
Që tani ndër mend po më shkon!
Përse, atje ndër male të Karpateve?
Klimën tënde, ti s'po e kërkon ?!
Atje, ku dhe rrënja e jote të qëndron?!

Atje, degët e tua edhe lule të qesin!
Ndërsa këtu, të thata ore do të mbesin !!
Sepse vetë s'ke mbijë, por veç je mbjellë?!
Prandaj s'lëshon rrënjë, veç degë ke nxjerrë!!

E në daç të jetosh edhe ty pranë Lisit ?!
Mos ia zë diellin, se hijen nuk ia ka ënda !
Mundohu t'i përshtatesh klimës së visit?!
Nëse s'don të t'thahen degët nga lënda!!

28/ korrik/ 2001

PAJTIMI KOMBËTAR

Zëri i atdheut po na thëret
nga çdo anë ne ku jemi
mblidhuni burra bëni gajret
Shqiptarisë në ndihmë t'i vemi

Në këtë kohë, kur n'Arbëri
ka mbjell hasmi dhunë e zi
komunizmi na la n'mjerim
rinia kërkon n'eksod shpëtim

Refugjatë mos haroni
këtë eksod dikush e nxitë
Arbërinë që ta dobësoni
e mandej më lehtë ta mbytë

Sa më shumë, që ne të jemi
t'mençur,t'qetë dhe demokratë
aq më tepër ne do t'kemi
se ç'ti japim vendit dhuratë

Se, dhurata më e mirë
në kë çast të vështirë
është për shtetin e lirë
mos t'a venë nën zinxhirë

Po sikur ne t'përçahemi
e t'dëgjojmë se ç'thonë tjerët
përsëri ne do t'ndahemi
çdo na gjejë neve të mjerët

Juve politikanë ju themi !
hasmëritë mënjane leni
hesape politike mos qëroni
nëse bashkimin synoni

Do të jetë kuvend apo pajtim
le t'i sherbejë të vetmit qëllim
ta shpije kombin deri n'bashkim
që për ne është i vetmi shpëtim

Po ta mbani si e keni nisur
shpejt do t'jeni katandisur
e pastaj o ju të ngratë
vet do t'lypni protektorat

Si nga jugu dhe veriu!
nga cilido shtet të jetë?
do t'na çjerrin sikurse ariu

kur i hyn gjahu n'strofull t'vet .

Tiranë, 10/12/1991

SI LAVA NË VLIM

Fjala e mirë
Shpirtin ta qetëson
Kur ta thotë miku
Zemra të gufon

Fjala e ligë
Mendjen ta turbullon
Kur ta thotë shoku
Zemrën ta përvëlon

Janë kënaqësi shpirti
Që më burojnë nga zemra
Por dhe rënkime shpirti
Që më dalin nga brenda.

Shpërthejnë në mua
Si lava në vlim
Ma përshkojnë trupin
Që e kam n'lëngim

Nisur që nga koka
E deri në thembra
Po don me mu ça
Më dysh zemra.?!

S'NDRYHET KËNGA

Edhe bilbilit kur i zehet fryma
Bëhet si kopshti kur i bie bryma
Edhe bilbilit kur i ndalohet kënga

Bëhet si kopshti kur i prehet lënda

Edhe pse e mbyll bilbilin n'kafaz
Zemrën atij, ti nuk ia plas
Sepse, ai, s'këndon n'oborr
Nuk është bilbil që bëhet horr...!

Mundohesh ti, mundohesh ngahearë
Ta bësh për vete, për ta vënë në derë
Ta kthejë gëzofin, andej nga fryn era
Për dimër t' thotë, që erdh pranvera

E ty po të thotë Lala, jo se jo
Rri, mos luaj, kështu qëndro
Mundohu, mundohu dhe bilbilo
Çka të thotë shpirti, ti veç këndo ...!

ZOGJTË SHTEKTARË

Zogjtë fluturuan dhe shkuan
N'Rumani ata shtektuan
Kalun ditë kaluan netë
Muaj e vite madje me dhjetë

Fluturuan anembanë
Vllajakën e kishin si nënë
Aty brenda strehim gjetën
Ndërtuan fole dhe kaluan jetën

Aty të vjetrit mbyllën dhe sytë
Larg nënës së vet, tek nëna e dytë
Duke lënë pas vete edhe rinitë
Krijuan ura gjaku ndër breznitë

Tufa shtektoi drejt Detit Zi
Një pjesë treti edhe n'Moldavi
Të tjerët u kthyen n'atdhe përsëri

Tek mëmë e atë në Shqiptari

Të tretur nga malli në largësi
Për gjuhë e doke të Nënës Loke
Së paku të vdisnin në Yll-i-ri
Për mall e shkul të kësaj toke.

gusht, '99, Pogradec

KU QËNDRON NJË VARR ?

Në Evropë qëndron një varr !
Në atë varr ka shumë shqiptarë
Ai varr është në Tivar
Atë e bëri sllavi barbar
vëlla me vëllanë aty u vranë

Pret që ndërgjegjja ta shpalojë
Dhe nga dheu i zi ta nxjerrë
Këtë gjamë , këtë plojë
Që mbi shqiptarë, sllavët patën bërë

Këtë punë, Evropa duhet ta bëjë
Ta shpërlajë ndërgjegjen e saj
Dhe ekzekutuesin ta dënojë
Se faji s'të hiqet, kur ke bërë faj.

Prill-2001- Ulqin

DASHURI E TRETUR

(cikli i tretë)

MIKES SË RE

Shtati jot si selvi
Vetullat hark përmbi sy
Buzët e tua bojë alle
Faqe kuqe portokalle

Ty që m'rri si drenushë !
N'sytë e tu,gacat n'prush ?!
Mos ma nxjerr kërthizën Femër
Se un jam Dashnor me emër !

Edhe pse un' jam në moshë
Bukuria jote më ka joshë
Ti po shtiresh që se kupton
Mua në shpirt më mundon

Je e re për t'më tregue
Dashuritë që ke provue
Ti po shkruan dhe poezi
Rëfen mëkate,a bën dashuri?

Atë takim që pata me ty
Ku shikoheshim sy më sy
Këngë të bukura ne dëgjonim
Njëri tjetrin e provokonim

N'tavolinë tek po rinim
Bashkë me shokët poetë
Raki rrushi që po pinim
Tek po hanim mezetë

Sa herë që gjunjët e tu
Në të mitë takonin
Ëmbël,ëmbël drithmat
Trupin ma përshkonin

Thosha vet me vete !
Hajde bre poet !

Se po m'rrëshqet
Sikur peshku n'det

Atë çka po sheh
Është realitet
Atë çka trupi ndien
I thuan lezet

S'ka faj mosha që është dyzet
Shpirti se dëgjon, thot kam njëzet
Fundja po t'them se s'ka rëndësi
Mjafton dhe ajo, të ndihesh i ri

Andaj do t'më jeshë
Ti, gjithmonë mike
Si në arrdhje
Ashtu dhe në ikje

Por desha ta kalojë
veç një natë me ty
Ty, të t'këndojë
n'vesh poezi

Me majën e gjuhës
Dua të t'i them
Pa drojë prej gushës
Që ofron parfem

Me aromën e vet
Që don me m'deh
Por si mëkatari
Kur pushon n'te

Edhe në m'shkofshin
Dridhmat për trupi
Të miat falë t'qofshin
Të tuat nuk t'i humbi.

23.10.2000v ; Ora 19:30
restoranti MK-Petrol, Tetovë

NOSTALGJI PËR TË KALUARËN

Kam nostalgji për të kaluarën
Kam nostalgji për at' që se kam
Kam nostalgji për at' që s'jam
Kam nostalgji dhe digjem flakë
Rinia më shkoi, koha po më plakë.

Kam nostalgji për vendin tim
Kam nostalgji dhe për perëndim
A se ç'më la kjo rini
Mua të shkretin me nostalgji.

Edhe kur jam unë në vetmi
Por edhe kur jam me shoqëri
Nostalgji moj nostalgji
Pse po më lodh dhe në plerqëri.

Lermë të qetë, dhe mos më nga
Shko e rroku me tjerë përkrah
Mos mi trazo ato kujtime
Që janë pjesë e jetës sime.

NUK DUA

Dua të vdes i lirë
Pasi të kem jetuar me nder
Dhe vetëm me një fytyrë

Nuk dua të kem shpirt robi
As të jem pakurrizor
S'dua të kem as vese mikrobi

Nuk dua , jo, nuk dua...!
S'dua që kush, varrin tim
Të ma shajë e përmjerë
Në çdo të bardhin agim!

DASHURI E TRETUR

Sa herë që kafënë e shijoj
Sa herë që dollinë e ngre
Në detin e syve të tu notoj
Në shpirtin tënd qetë fle.

Natën, i mbetur vetë,
numëroj yjet përtej
Qiellin e kaltër
n'mundim e zbërthej
Ditën m'shoqërojnë
t'bekuarat pijet
Kujtime të ëmbla
për jetën time rrëfej.

E çka më je ti
Ti moj dashuri
A mos je fantazmë
Apo si unë njeri.

Ti, as nuk pihesh
Ti, as nuk hahesh
Me mua nuk zihesh
Por as nuk më ndahesh.

Aty ku jam unë
Vrik më je dhe ti
Kur dua të të prek
Më del në largësi

Me vite të tëra
Me sy s'të kam parë
As kur ke qeshur
E as kur ke qarë.

Andaj dhe mua të shkretin
Më lodhi ndjenja në pritë
Sikurse dëshira të verbtin

Që pret t'i kthehen sytë.

Më thuaj pra një herë
Përse më heq zvarrë
Trego ku je tretur
Trego kush t'ka vvarë

Ah! Rinia jote, anekënd
Tok me Rininë time
Që dogji shpirtin tënd
E përvëloi zemrën time.

16 / nëntor / 2000, Shkup

F E M R A

Ç'është ky term kaq i njohur
Ç'kuptim ky emër ka
Sa herë që mundohem ta zbërthej
Zhytëm në të, s'dal dot nga andej

Është për tu çuditur
Është dhe fenomen
Dhe kur drejt tregon
Dhe kur të gënjen.

Kur e ke pranë vetes
Të duket se je më i ri
Kur e ke larg vetes
Ndjen në shpirt një zbazëti

Pasuri vetë, dhe të pasuron
Shpirtin ta kënaq e t'ëmbëlson
Trupin, ndjenja ty ta pushton
Gjenin n'vazhdim,ajo ta gjallëron

ShPRESË E ThYER

S'di! A mik, apo shok e kam ?
S'mund t'i ndihmoj edhe pse jam...!
Më di me zemër, më di me gojë ?!
Nga besimi në mua, ma tha pa drojë!?

Mu paraqit mua në telefon
S'e di i shkreti se në ç'hall jam!!
Kërkon dikush që ta ndihmon?!
Ah! Unë, as forcë as mjete kam?

Më ka futur në shqetësime
Prandaj rri dhe vetëm mendoj
Nuk kam mundësi që t'i ndihmoj
Dhimbjen, sadopak t'ia lehtësoj

Më lodhë besimi që ka në mua
Asesi, shpresa t'i thehet nuk e dua
Por, pamundësia është më e madhe!
Se sa dëshira në këto halle?

Dhe besoj, se s'do t'më hidhërohet
Do të përpiqet, nga kjo të dalë vetë
Nga ajo, apo kjo gjendje, që krijohet
Tashmë na lodhi shumë kjo jetë.

(2000)

VETMIA SOT

Nuk më ka mbetur sot gjë tjetër
Veçse dy krahët si dy kuaj
Që i shoqërojnë në mbajtje të vjetër
Edhe dy këmbët si dy buaj

Dhe sëbashku që mbajnë një trup

Me një kokë përmbi supet
Dhe dy dritare për dritë dielli
Poshtë nga toka, lart tek qielli

GRUAJA

Sonte pashë unë një grua
Tek e cila jam dashurua
Se u bë ajo për mua
Porsi mishi me gjithë thua

Nuk e di si do t'ia dali
Vrullin t'im sonte ta ndali
Zjari brenda nuk po më shuhet
Shpirtit t'im kjo grua i duhet

Mos ma prish të lutem, i thashë
Sonte zemrën unë ty ta dhashë
Bashkë me trupin po ta falë
Vetëm në vesh, të t'i them dy fjalë
Ndaç le të dridhet trupi si njalë.

Ohër, 08/03/1999
Hotel Astor

KRENARIA

Mundohem krenarinë ta ruaj
Labirintheve të kohës zhagoj
Ç'kohë e keqe për karakterin?!
As ta mbajë për veta, dhe
As për tjerët ta ndërrojë ?

Mundime Atlasi t'më besoni që kam
Së bashku shpirt e shtat më lëngojnë
Përpiqem të mbetem me unin tamam

Demonët ujem për vete më kërkojnë
Shpesh llafos me vete, jam apo s'jam

Ana tjetër e madaljonit është
Një tru i ngjeshur, plot me fiksacion
Një zemër të dëshpëruar; me tension
Një palë mushkëri, vrimat dërmanë⁵, që
Frimëmarrjen pa gjak, privilegj e kanë

Dimensioni i tretë që s'duket
Ajo, krenaria, është pasuria
Që ka me vete njeriu vertikal
Truri s'i mbarset nga ide t'këqia
Për të, nderi është fitim kolosal

zyra ime, kërshëndellat, 2001

⁵ mjet i vrimuar si shosha

VALIJA E LIRISË

(cikli i katërt)

B L I A C A

Bllaca një emër, Bllaca një trishtim
Bllacë edhe ty më je vendi im
Bllacë, a m'je llogor, apo vendkampim
Për mija shqiptarë gjithnjë në gjakim

Bllaca, stacion i fundit për deportim
Ky në Ballkan, më makabri për populli tim
Që përmes teje, Kosovës i bëhej ky spastrim
Nëpër koridorin e xha Kirçes, shkuarje në pakthim

Bllacë moj Bllacë, ty lulja e shpresës
Vend i tubimit, vend dhe i mbresës
Vend i mundimit, edhe i pendesës
Vend i mikpritjes, vend dhe i besës
Vend i përbuzjes vend i dënësës

Vend i vdekjeve, për hir të jetestës
Vend i lindjeve, vend i qëndresës
Vend i përpjekjeve, vend i mbijetesës
Vend si i klasës, vend si i shtresës

Vend i rënkimeve
Vend i mallkimeve
Vend i mendimeve
Vend i përjetimeve

Vendi i mundimit tim
Dhe përsëri mbete vendi im.

Pashkët, 1999

DEKLARATA POLITIKE

Në sy të Evropës edhe një herë
Para hundëve të Saj përsëri

Po ndodhin masakra si përherë!
Po ndodh për ne dhe një tragjedi?!

Civilë të pafajshëm po vriten, more!
Po shprehet një mllef i shfrenuar
Nga forcat ushtarako-policore
Që popullatën janë duke e torturuar

Në pamundësi ballafaqimi me UÇK^{-në}
Në shenjë hakmarrjeje ndaj saj
Po i vret familjet shqiptare
Po ua shkatërron trojet e të parëve

Por UÇK^{-ja}, e gjenë motivin aty brenda
Dhe kurrë nuk do të shkulet prore
Nga trojet e veta shekullore
Sepse ata janë të tyre,të tyre ore!

Ora 19:00 , 28/05/2001

VALIJA E LIRISË

Sot, rëndë po bien tupanat !!
Ndër bjeshkë dhe Male t'Sharrit
Gjëmën, vet do ta këndojnë nënat!
Kumbueshëm do të bien këmbanat!!

Nëpër Tetovën e kuqe dhe krenare
Të ftuar në dasmën shqiptare
Krah për krah, në vallen e lirisë
Do të radhiten djemtë e Shqiptarisë.

Qëndro Ti Kala, qëndro Ti kreshnike !
Siç ke qëndruar gjatë kohës historike
Kur e ruaje popullin tënd moj fisnike
Nga sulme e rrebeshe të ushtrive armike.

Ne, do ta fitojmë lirinë, drejt e me rend!!
Lavdia do të jetë e jotja moj bujare
Flamuri i Arbrit, do të valojë i lirë në çdo vend
Atë, e mban lart Ushtria Çlirimtare Kombëtare

14/mars /2001, Te Shpati, Gajre

QË MOTI E PRES

Na ka lindë një yll i ri
Ditë e natë po na shndrit
Ç'mi dha vendit një bukuri
Un' këtë yll, moti e kam pritë

Qe ky yll që na është ndezë
Do ta ruajmë brez pas brezi
Që gjithmonë ky yll i ri
Të shndritë mbi Shqiptari

Ta lëshojë dritën e lirisë
T'i mbrojë tokat e Arbërisë
Ta ruajë kufirin nga armiku
UÇK, s'të lëviz qerpiku

Yllit të ri që na ka dalë
Emër t'bukur i kanë dhënë
UÇK e kanë pagëzue
Populli vetë e ka emëruë

UÇK është popullsia
UÇK është vegjelia
UÇK është qyteti
UÇK është malësia

Tani, ky emër që po jehon
Anekënd këtij vendit tim
Aromë lirie më perkujton
Gjaku i derdhur i popullit tim.

2001, Guri Bardhë

INATI SHTON MËRINË

Ditë marsi , ditë jo të zakonshme
Ditë të ngrohta , ditë me diell
Edhe pse stina e dimrit s'ka mbaruar
Po ngjitet malit pranvera e shpejtuar

Në vend të borës, shiut dhe erës
Kemi ardhje të hershme të pranverës
Në vend të rreshjeve kemi ditë me diell
Por në fakt një e keqe të keqen ka pjellë

Tanusha së bashku me fshatrat përreth
Kanë halle tjera,s'kanë qetësi po rrebesh
Për të parën herë diçka e çuditshme po ngjet!
Forca shtetërore, për çudi,qytetarë të vet po vret!

Tanke dhe topa me granata e murtaja
Popullatën civile,atë shqiptare e ka zënë hataja!
Në emër të terrorizmit të imagjinuar?!
Mundohen ta arsyetojnë dhunën e ushtruar!

Këtu ka gabime me qëllim, keqinterpretim dhe hajni
Si nga shteti po ashtu dhe nga perendimi
Etiketohen me pa të drejtë shqiptarët nga një pretendim
Për ta përligjur dhunën dhe të drejtën për shkatërrim

Pra Evropa, e sidomos Maqedonia jonë
Do t'ia shohë sherrin herët apo vonë
Kësaj politike të njerkes shpirtzezë
Po e tregon vet puna,shihet në parantezë

Dhuna pjellë dhunën, inati shton mërinë
Kush e mbjell të keqen,nuk e korr të mirën
Vrasje dhe tortura ndër civilë,se ndalin lirinë
Kryengritësve,si n'Tanushë, ua shtojnë dëshirën

mars / 2001, Shkup

QUAJ POLITIKË

Ti moj politikë që m'je lak e leqe
Plitikë e mirë politikë e keqe
Plitikë qorre plitikë shurdhane
Plitikë memece por dhe llafazane

Herë shikon drejtë e vendos shtrembër
Herë lëmon faqe e qëllon në themër
Herë ngren figura e krijon epoka
Por dhe i rrëzon, nga qielli tek toka

Shumë, që merren me ty haptas
Biles i shpërblen madje edhe mirë
Por dhe shumë të tjerë praptas
Shpejt i flak të tërë në errësirë?!

Plitikë e kuqe plitikë kaltëroshe
Herë rri si nuse,herë putane n'qoshe
Kordele të zeza, kordele të verdha
Kurrë moj e marrë,prapa nuk të erdha.

pasdite e 31 majit /2001

REAGIMI

Sonte reagojnë edhe të huajt
Për ngjarjet n'Ballkan prore
Për vrasjet e popullatës shqiptare
Për djegiet së gjalli familjare

E kyça televizorin për të parë
Se çka ndodhur e çka ngjarë
Televizioni i Kosovës seç rëfente
Imazhe,sa tronditëse aq dhe rrëqethëse

Pamje tronditëse nga bombardimet, e
Fshatrave me popullatë veç shqiptare

Karvane të gjata njerëzish që iknin
Para predhave e gjuajtjeve patare

Që vinin nga tanke e helikopterë
Të njërive ushtarako-policore
Gjuanin e gjuanin pandërprerë
Sikurse nuk vrisnin qenie njerëzore

Po po, i vrasin se nuk u dhimbsen
S'janë të tyre por janë të huaj
Kështu e konceptojnë disa luftën
Komandanti u thot, gjuaj more gjuaj?!

Por, mos haroni ju mercenarë
Që po na vritni me patare
Se, hakun tonë do ta marrë
Ushtria Çlirimtare Kombëtare

Ata marrin shenjë në vetull
Ju fshijnë nga jeta si me netull
Do t'ju qajnë nënat nëpër shtëpi
Për eshtrat e mbetur n'Maqedoni.

mbrëmje, 27/05/2001
Arabati Baba Teqe -Tetovë

RIPËRSËRITET

Historia ka një rrugë me dy kahje !
Që i ndjek shqiptarët hap pas hapi !
Njëra i çon para,e tjetra i tërheq mbrapa?!
NATO,mbase është një gjigant i lodhur?
Hap njërin sy e thot,qetësi aty mbrapa!
Bën apele të mëdha por pa efekte ?!
Dërgon përfaqësues dhe mesazhe
E ne,veç u mbajmë ison në avaze?!

Po dërdëllisin ca tjerë aty pranë!
Duan të presin fate me gërshanë?!
NATO, hap tjetrin sy e thot prap'
Ti që m'dërdëllisesh, dije se t'bëj zap?

mbrëmje, 30/05/2001

L A J M E T

Bombardime, bombardime, sërish bombardime
Vrasje, djegie, shkatërrime, shkretime
Lajmëron spikeri në mediat elektronike
Në teren vërehet një gjendje frike

Piskama, klithje, llahtar dhe vajtime
Dëgjohen tashmë nga çdo anë
Njëri mbledh gjymtyrët, tjetri n' drithërimë
I treti krahkëputur po thërret o nënë

Plagë, Plagë, dhe vetëm Plagë
Plagë të gjakosura dhe të shpalosura
Shpirtra të shkukur nga trupa të rinjë
Qanë toka e qielli për këta fëmijë

Ata, për ne iu kthyen tokës mëmë
Sepse nuk deshën të shpërngulemi
Aty, ku të parët na patën rënë
Mbajtën amanetin, për besën e dhënë.

e dielë, pasdite
27/05/2001

F L I J I M I

Atje diku larg nga Kumanova
Vaksinca, Sllupçani e Likova
Sot o kurrë vdiset për liri
Vriten gra, burra, pleq, e fëmij'

Tetova e kuqe përsëri përgjaket
Qyteti me fshatrat nga zjari përflaket
Si tutet jo djalëria barutit të zi
Ka dhënë besën e burrit sot për liri

Dëshira flakë në shpirt u kallet
Vrulli i zemrës dot su ndalet
I thërret liria ata për jetë
Vetëm lirisë ajo i falet!

T'mos lëshohen vatrat stërgjishore
Jehon thirrja nga varret prindërore
Ma mirë të vdesish te trojet e t'parëve
Se të shpërngulesh sipas planit të djajve

Digjen, kallen derisa shkrumbohen
Fshatrat shqiptare nga topa e granata
Rrafsh me tokën shtëpitë rrënohen
Merren jetë njerëzish,zhduken gjenerata.

Gjithë këto krime,masakra dhe të këqia?!
Çuditërisht,dhe më e madhe të jetë habia!
Mbi qytetarë të vet po qëllon policia?!
Madje me të madhe e ndihmon dhe ushtria!

maj, 2001

BIBLIOGRAFI

Shkurt për Autorin
Kasam Shaqirvela u lind më 27.02.1955
në Gajre të Tetovës
Ka kryer fakultetin e Elektroteknikës në
Shkup
Merret me letërsi dhe shkencë.
Është drejtor gjeneral në kompaninë
JETA-AIR

ka botuar këto vepra

Letrare:

1. KËNGË BILBILI	<i>vjersha për fëmijë</i>
2. KOHË E LIGË	<i>poezi për të rinj</i>
3. DALIGË DASHURIE	<i>poezi rinore</i>
4. <i>ShPRESEË E ThyER</i>	<i>poezi për të ritur</i>

në botim:

5. AJO QË PËRSËRITET	<i>poemë</i>
6. E BUKURA DHEUT	<i>prozë popullore(përralla)</i>
7. ASHT QË MBIN	<i>poezi</i>
8. KthIM TEK RrËNjËT	<i>poema të shkurtëra</i>
9. KËNGË TË VONUARA	<i>poezi</i>

në dorëshkrim:

13. NOVELA E TREGIME	<i>novelë</i>
14. UJMIRI	<i>roman</i>

Shkencore:

në botim:

1. Terminological Dictionary of Informatics lexicography

PËRMBAJTJA

I. BËRE ZOT ËNDËRr	5
1.BËRE ZOT ËNDËRr.....	7
2. CIGANI BËN SEFA.....	8
3.DEMOKRATËT	10
4. DEPUTETI	12
5. DITË TË VËSHIRA.....	14
6. PËRSHËNDETJE.....	16
7. PARLAMENTI.....	18
8. KRYEPARI.....	20
9. U DUKEM SI I SËMURË.....	23
10. VARGU I NGUJUAR.....	25
11. NDËRIMI I MOTEVE.	27
II. PËRPJEKJE E KOTË	29
12.STAMBOLII.....	31
13. PËRPJEKJE E KOTË.....	34
14. PAJTIMI KOMBËTAR.....	36
15. SI LAVA NË VLIM	39
16. S'NDRYHET KËNGA.....	40
17. ZOGJTË ShTEKTARË.....	41
18. KU QËNDRON Një VARr ?	43
III. DASHURI E TRETUR	45
19. MIKES SË RE.....	47
20. NOSTALGJI PËR TË KALUARËN.....	51
21. NUK DUA	52
22. DASHURI E TRETUR.....	53
23. F E M R A.....	55
24. ShPRESË E ThYER.....	56
25. VETMIA SOT.....	58
26. G R U A J A.....	59
27. KRENARIA.....	60

IV. VALIJA E LIRISË	63
28. BLIACA.....	65
29. DEKLARATA POLITIKE.....	67
30. VALIJA E LIRISË.....	68
31. QË MOTI E PRES.....	69
32. INATI SHTON MËRINË.....	71
33. QUAJ POLITIKË.....	73
34. R E A G I M I.....	74
35. RIPËRSËRITET.....	76
36. L A J M E T.....	77
37. F L I J I M I.....	78
38. B I B L I O G R A F I.....	80

KASAM ISMEN ShAQIRVELA

ShPRESË E ThYER

Përgatitur për shtyp nga
Shtëpia Botuese “ V E L A “

Boton: JETA-AIR
Tetovë, 2008

Drejtor i botimit
Kasam ShAQIRVELA

Realizimi kompjuterik: *Blerim Shaqiri*

Kopertint: *Arta Shaqiri*

Tirazhi 1000 kopje
U shtyp në Shtypshkronjën “TringaDesign” – Tetovë

Botimi i librit u financua nga vetë autori

CIP - Katalogimi në publikim
Biblioteka Kombëtare dhe Universitare
“Shn. Kliment Ohridski”, Shkup

821.18(497.7)-1

ShAQIRVELA, Kasam

Shpresë e thyer : poezi / Kasam Shaqirvela. -
Tetovë : Vela, 2008. - 73 f. ; 21cm. - (Biblioteka
Poetika : poezi për të ritur)

ISBN 978-9989-2668-4-3

COBISS.MK-ID 73344522